

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:55
מוצאי יו"ט.....7:24
שיעורים כסדרן
נ"ך.....מלכים ב' ו"ז-ו"ח
בבלי.....כתובות ק"ג
ירושלמי.....הוריות ה'
תוספתא.....שבת י"ח
רמב"ם.....שכנים ב'

שעה 12, גליון 4 (574)

שמיני עצרת, שעת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

טאנצן מיט די הייליגע תורה

דער הייליגער רמב"ם שרייבט (הלכות לולב, פרק ח', הלכה ט"ו) אז א איד דארף זיך זייער פרייען מיט די מצות וואס ער טוט, ער דארף זיין זייער פרייליך מיט דעם וואס ער דינט דעם אייבערשטן, און ווער ס'איז נישט פרייליך מיט זיין עבודת ה' קען באקומען אויף דעם א גרויסע שטראף, אזוי ווי דער פסוק זאגט ביי די תוכחה אז די אלע שווערע שטראפן וועלן קומען ווייל מ'האט נישט געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה און מיט א פרייליך הארץ, ווי דער פסוק זאגט (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". און ווער עס האלט זיך גרויס און ס'פאסט אים נישט זיך פרייען מיט'ן אייבערשטן איז א זינדיגער און נארישער מענטש, אויף אים זאגט דער פסוק (משלי כ"ה, ו') "אל תתהדר לפני מלך", און פארקערט, ווער ס'קוקט נישט אויף זיין אייגן כבוד, ער טאנצט און ער פריידיט זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין תורה, אזא מענטש האט די ריכטיגע כבוד, אזא מענטש דארף מען ארויפקוקן, אזוי ווי דוד המלך האט געזאגט (שמואל ב' ו', כ"ב) "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ווען מ'האט געטראגן דעם הייליגן ארון האט דוד המלך געטאנצט און זיך געפרייט מיט'ן אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (שם, ט"ו) "ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", עס <<<<<<

א נוארט אויף יום טוב

נלא קם נביא עוד בישראל כמשה, אשר ידעו ה' פנים אל פנים, עס איז נישט אויפגעשטאנען נאך א נביא צווישן די אידן אזוי ווי משה רבינו, וואס דער אייבערשטער האט זיך צו אים פאקענט פנים אל פנים. ווען מיר ענדיגן יעצט די גאנצע תורה, לערנען מיר איבער די גרויסקייט פון משה רבינו וואס איז געווען אזוי נאנט צום אייבערשטן, ער האט געקענט דעם אייבערשטן ממש פנים אל פנים; וואס קענען אבער מיר, פשוטע אידן, זיך אפאלערנען פון דעם אויף אונזער טאג טעגליכן לעבן?
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ח), די גרעסטע זאך וואס א איד קען נאר טון, איז זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, זיך טרעפן א ליידגע פלאץ און דארט זיך אויסצומעסן מיט'ן אייבערשטן, אים דערציילן אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, זיך אויסגיסקן די גאנצע הארץ, אלעס וואס דריקט אויפ'ן הארץ, און בעטן דעם אייבערשטן געהאלפן צו ווערן מיט אלעס וואס מען וויל, און מען זאל שוין זוכה זיין צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.
דער הייליגער רבי זאגט דארט אז אסאך גרויסע באקאנטע צדיקים האבן דערציילט אז זיי זענען צוגעקומען צו אלע זייערע מדריגות נאר דורך דעם וואס זיי האבן אסאך גערעדט און געשמעקט מיט'ן אייבערשטן אויף זייער אייגענע שפראך, אזוי ווי מען רעדט זיך דורך מיט א נאנטער חבר.
דאס איז א זאך וואס יעדער מענטש קען טון, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער עפנט זיך, צי ער זאל זיין טיף אין דער ערד זייער ווייט פונעם אייבערשטן, אדער איז ער גאר הויף און זייער ערליך, ווי אזוי עס זאל נאר זיין קען מען זענען דאס מויל און דערציילן דעם אייבערשטן וואס מען שפירט, וואס מען גייט דורך, און וואס מען וויל.
אויף די נקודה באשטייט די גאנצע ברסלבי'ע חסידות, גארנישט מער און גארנישט ווייניגער, דער רבי וויל אריינברענגען אין אונז מיר זאלן זיין נאנט צום אייבערשטן און שמועסן מיט אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד. נישט קיין חילוק וואו דער מענטש איז, צי ער זיצט אין א קאר אדער אין א שטראק, צי ער איז אין אפיס אדער איינדהיים, וואו אימער דער מענטש איז זאל ער רעדן צום אייבערשטן און דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ.
דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן צ"א): וואס וויל מען פון מיר, פארנוואס קריגט מען אויף מיר? ווייל איך וויל נאר איין זאך - אריינברענגען אין יעדן איינעם חפלה והתבודדות; אז א מענטש זאל רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס ער גייט אריבער אויף אים, און חז"ל זאגן (ברכות ה'): "קרום ילת לבני אדם, אלו בדקים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזולזלי בהם", און רש"י זאגט דארט: "ומאי ניהו, תפלה", תפלה איז פון די העכסטע זאכן אויף דער וועלט, אבער מענטשן זענען זייער מזולזל אין דעם, דערפאר איז מען מזולזל אין מיר, ווייל איך וויל נאר אריינברענגען אין מענטשן די זאך פון רעדן צום אייבערשטן.
וואס דארף מען רעדן צום אייבערשטן? דאס קען מען נישט זאגן פאר א מענטש, יעדן איינעם ליגט עפעס אנדערש אויפ'ן הארץ, איינעם דריקט אז ער דארף האבן א נייע קאר, און א צווייטן טוט ווי אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, און אזוי ווייטער האט יעדער מענטש זיינע אייגנארטיגע זאכן וואס ער וויל, און אפילו ביי איין מענטש אליין איז נישט אלעמאל די זעלבע; דער עיקר דארף מען האבן אפן די מויל און רעדן צום אייבערשטן מיט אן אמת וואס מען דארף, און דאן וועט מען אנקומען צו די העכסטע און שענסטע זאכן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.
דערפאר דערציילט אונז די תורה די גרויסקייט פון משה רבינו, אשר ידעו ה' פנים אל פנים, ער האט גערעדט צום אייבערשטן פנים אל פנים, און רש"י זאגט, שהיה לבו גס בו, משה רבינו האט גערעדט צום אייבערשטן אזוי ווי א מענטש רעדט צו זיין חבר, ומדבר אליו בכל עת שרואה, ער האט גערעדט צום אייבערשטן ווען ער נאר האט געוואלט, קענען שפאמר, ווי מען זעט אין פסוק ביים חטא העגל (שמות לב, ה) אז משה רבינו האט געזאגט ועתה אעלה אל ה', יעצט וועל איך ארויפקיין צום אייבערשטן אים בעטן ער זאל אייך מוחל זיין, און נאך זעט מען אין פסוק ווי משה האט געזאגט (במדבר ט, ח): עמדו ואשמע מה יצוה ה' לכם, שטייט און ווארט, און איך וועל הערן וואס דער אייבערשטער וועט אייך באפעלן, און רש"י זאגט דארט, אשר ילוד אשה שקף מבטח, שכל זמן שהיה רואה היה מדבר עם השכינה, וואויל איז דעם מענטש וואס ווען ער האט נאר געוואלט האט ער גערעדט צום אייבערשטן.
מיר דארף זיך זייער פרייען, מיר דארף אסאך לויבן דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון די עצות פון הייליגן רבינו, וואס דער רבי נעמט אלע גרויסע מדריגות פון משה רבינו און ברענגט דאס אראפ צו אונז פשוטע מענטשן, און מאכט אז מיר זאלן דאס אויך קענען טון, מיר זאלן אויך ווערן נאנט מיט'ן אייבערשטן און רעדן צו אים ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד.
דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן.
(אשר יהוה אל יואל, שבת חול המועד סוכות תשפ"ב)

א גוט ווארט חכמינו זכרונם

ח"ו: "במדה שאדם מודד בה", אויף די וועג ווי אזוי א מענטש פירט זיך, "מודדו לו", אזוי פירט מען זיך מיט אים; אז מיר וועלן מוחל זיין איינער דעם צווייטן, מען וועט יעדן ליב האבן, וועט דער אייבערשטער אונז מוחל זיין, דער אייבערשטער וועט אונז ליב האבן. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט אלץ זאגן: "מען קען זיך נישט פארשטעלן צו וואס פאר א מדריגות דער רבי וועט אונז צוברענגען אז מיר וועלן זיך האלטן באחדות, מיר וועלן זיך ליב האבן".
בעט איך אייך זייער, לכבוד דעם נייעם יאר הבא עלינו לטובה, תיהא שינת פאר-גייען, תיהא שינת פאר-געבן; אז מיר וועלן פארגעבן און פארגייען, וועט דער אייבערשטער אונז פאר-גייען און אונז געבן גרויס שפע, פירנסה גידולה.
איך בעט פאר אייך, איך בעט פאר אלע אנשי שלומינו און פאר אלע אידן, מיר זאלן האבן א גוט יאר, א זיס יאר, א פרייליכע געשמאקע יאר, א יאר פויל מיט גילויק.
(שעתו ומנהגו ויגד תשפ"ב)

ווער איז גרעסער?

בעצרת ה' תתקכ"ד

יום ד' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשפ"א לפתח קטן לכבוד טייערע אנשי שלומינו, תלמידי היכל הקודש בני ברק, ה' עליהם יחייו שטארק אייף אינאיינעם מיט די עצות פון רבי'ן. אנטלויפט פון פאליטיק; פאליטיק מאכט פארגעסן פונעם אייבערשטן, מען פארגעסט אז דער אייבערשטער איז דער וואס פירט די וועלט, ער איז דער בעל הבית; נישט די פאקטי איז גוט און נישט יענע פאקטי איז שלעכט, אלעס איז איין שטיק בלאף, איין שטיק שקר. בכלל זאלט איר נעמען די פלל, ווען איר הערט רעדן; דער פארקויפט דאס, א צווייטער פארקויפט יענען, יעדער שרייט ער פארקויפט אמת; אז מען רעדט נישט פון אייבערשטן איז אלעס בלאף.

מהר"א זאגט, ווען וועט מען קענען ליינען די צייטונגען? ווען מען וועט זען אין די גרויסע העדליינס שטייז: "אין עוד מלבדו! מלא כל הארץ כבודו!" דעמאלט וועט איר קענען ליינען די צייטונג, אבער ווי לאנג עס שטייט אנדערע נארישקייטן איז דאס העל הכלים און נישט פדאי אריין צו נעמען אין האנט.

שטארקט אייף מיט שמירת צנינים; איידער איר גייט ארויס פון שטוב זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן אויף אייער שפראך אפאר ווערטער: "רבוננו של עולם היט מיר מינע אויגן; העלף מיר אייף זאל צוריק קומען אהיים אן קיין איין שלעכטע קוק".

מהר"א האט אונז דערציילט צוויי מוראדיגע מעשיות וואס דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט דערציילט פאר זיינע תלמידים, א מעשה פון אן עושר און א מעשה פון א קמצן. עס איז געווען א גרויסער עושר, זייער א רייכער מענטש, וואס האט נישט געגעבן קיין איין פרוטה פאר צדקה; ער איז געווען א גרויסער קמצן, אזוי רייף ווי ער איז געווען - אזוי קארג איז ער געווען. די ארעמעלייט זענען געווען זייער ברוג אויף אים, זיי פלעגן אים שעלטן מיט אלע קללות. ווען ער איז נפטר געווארן האט מען אים באצאלט אזוי ווי ער האט זיך אויפגעפירט, מען האט אים מבזה געווען בשעת זיין לוי' און בשעתן מקבר זיין האבן די ארעמעלייט געשטערט די קבורה, מען האט געשריגן מען זאל אים נישט מקבר זיין ווייל ער איז געווען א שרעקליכער קמצן, און פאר אזא מענטש קומט קיין נישט קיין קבור המת רחמנא לצלן.

אזוי ווי ער איז נפטר געווארן איז געווארן א גרויסער רעש אין שטאט, ווייל דער בעקער האט מער נישט געגעבן קיין ברויט מיט חלות פאר די ארעמעלייט, און דער פרוכט סוחר האט מער נישט פארקויפט פאר די צנינים קיין פרוכט און גרינצייג, דער פלייש געשעפט האט מער נישט געגעבן קיין פלייש פאר די ארעמעלייט. ווען מען האט זיי געפרעגט פארוואס זיי געבן מער נישט קיין עסן, האבן די סוחרים געענטפערט אז ביז יעצט פלעגט דער עושר זיי געבן געלט, ער האט זיי באשוואוירן אז זיי טארן נישט דערציילן אז ער געבט די געלט, ער האט געוואלט מען זאל אים האלטן פאר א גרויסער קמצן און היות ער איז געשטארבן - קענען זיי מער נישט געבן קיין עסן.

נאך א מעשה האט דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו דערציילט. עס איז געווען א בעל מנגן וואס פלעגט ארום גיין צו חתונות זינגען און שפילן, און וויבאלד ביי חתונות איז דא אסאך פרויען און ער האט נישט געוואלט נכשל ווערן מיט ראיות אסורות האט ער זיך געמאכט ווי ער איז בלינד און ער האט זיך פארקלעבט די אויגן, געדער האט געמיינט אז ער איז טאקע בלינד. ווען דער בעל מנגן איז נפטר געווארן איז ארויסגעקומען דער סוד אז ער איז נישט געווען בלינד, נאר וויבאלד ער האט נישט געוואלט נכשל ווערן מיט ראיות אסורות האט ער זיך פארבינדן זיינע אויגן און מען האט געמיינט אז ער איז בלינד.

דער הייליגער בעל שם טוב האט אויסגעפירט די צוויי מעשיות און געפרעגט זיינע תלמידים: "זאגט מיר ווער איז געווען גרעסער, דער וואס האט זיך געמאכט בלינד זיין גאנצע לעבן כדי ער זאל נישט נכשל ווערן מיט א שלעכטן קוק, אדער דער עושר וואס מען האט געמיינט אז ער איז א קמצן, און זיין גאנץ לעבן האט ער אריינגעכאפט ביונות, און מען האט אים געשאלטן מיט אלע קללות פון די ארעמעלייט?" די תלמידים זענען געווען מוראדיג צוקאכט פון ביידע מעשיות און זיי האבן געענטפערט: "ביידע זענען זייער גרויס", האט דער בעל שם טוב געזאגט: "אין הימל קען מען אויך נישט מקריע זיין ווער עס איז געווען גרעסער, ביידע זענען זייער גרויס".

מיר דארפן זיך שטארקן פון די מעשיות אז מיר זאלן זיך היטן די אויגן און נישט זוכן כבוד פון מענטשן; אלעס וואס מיר טוען זאל זיין נאר פאר'ן אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צטו אמונה שלח תשפ"א)

>>>>> מהר"א שליט"א דערציילט

איז אים נישט אנגעגאנגען אז מ'קוקט אים אראפ, עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז ער ווערט פארשעמט, ער האט נאר געטאנצן און זיך געפריידט מיט'ן אייבערשטן, פאר די כבוד פון די הייליגע תורה.

ווען עס קומט צו די הקפות, ווען אידן טאנצן און פרייען זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין הייליגע תורה, טאר זיך א איד נישט שעמען צו טאנצן און זיך מיטפרייען, נישט זיין אין די זייט און קוקן ווי יענער טאנצט, נאר אריינגיין אינעווייניג צו טאנצן צוזאמען מיט אלע אידן, און זיך פרייען און דאנקען דעם אייבערשטן. אפילו א מענטש האט מורא אז מ'וועט אים אנקוקן אז ער איז נאריש אז ער טאנצט אזוי שטארק, טאר ער נישט קוקן אויף דעם.

פרייליך, מיט וואס?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מהר"א, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", ס'איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך אלעמאל, און דער רבי איז דארט מאריד אז אפילו ווען א מענטש גייט דורך צרות און שוועריקייטן אין זיין לעבן, דארף ער זיך אנשטרענגען און פרובירן מיט אלע כוחות צו זיין נאר פרייליך שטענדיג, און זיך אפילו נאריש מאכן מיט שטוהים, אבי ער זאל זיין פרייליך.

רבי נתן איז דאס מסביר (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד', אות ה) אז ווען א איד זאל ווען אמת'דיג וויסן און פארשטיין ווי שטארק דער אייבערשטער האט אים ליב, ווי חשוב ער איז אין הימל, ווי גרויס עס איז די חשיבות פון זיינע מצוות און מעשים טובים, ווי טייער ער איז בייים אייבערשטן בלויז דערפאר וואס ער איז געבוירן געווארן אלס איד; וואלט ער פון דעם אליין שוין געווארן אזוי פרייליך, אז ער וואלט נישט אויפגעהערט צו טאנצן און זיך פרייען מיט דעם א גאנצן טאג.

נאר ליידער זענען מיר אין גלות, מיר זענען ווייט פונעם אייבערשטן, מיר שפירן נישט אז דער אייבערשטער איז מיט אונז און ער האט אונז ליב, דערפאר דארף מען טרעפן אלע סארט עצות און וועגן ווי אזוי זיך פרייליך צו מאכן. אבער ווי נאר א איד ווערט פרייליך, ווערט ער שוין דערנענטערט צום אייבערשטן, ער הויבט שוין אן צו שפירן דעם אייבערשטן, און דאן ווערט ער שוין פרייליך מיט'ן אייבערשטן אליין.

א תלמיד פון רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין רבי'ן ביי א חתונה פון א ווייטער קרוב, און רבי נתן האט דארט זייער געטאנצן און זיך געפריידט, דער תלמיד האט נישט געקענט פארשטיין פארוואס רבי נתן טאנצט אזויפיל און פריידט זיך אזוי שטארק ביי די חתונה, ער איז געווען בלויז א ווייטער קרוב, און ער איז נישט געווען עפעס ספעציעל נאנט מיט די מחותנים. האט אים רבי נתן ערקלערט אז ער טאנצט בכלל נישט צוליב די חתונה, ער טאנצט בלויז ווייל ער פריידט זיך און ער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער איז א איד, אז ער איז זוכה צו זיינען דעם אייבערשטן; אויב אבער וועט ער זיך נעמען טאנצן סתם אזוי אין א גרינעם דינסטאג, וועט דאס אויסזען זייער מאדנע, אבער אז עס מאכט זיך אים א גוטע געלעגנהייט אז ער איז ביי א חתונה, האט ער דאך שוין אלע רעכטן צו טאנצן און זיך פרייען דארט, און דעריבער נוצט ער דאס טאקע אויס צו די מאקסימום...

יעצט, ווען מיר האלטן ביי די הייליגע הקפות, געבט מען אונז די געלעגנהייט צו טאנצן און זיך פרייען מיט די הייליגע תורה און מיט'ן אייבערשטן, לאמיר דאס אויסנוצן ווי עס דארף צו זיין, נישט קוקן אויף קיינעם און אויף גאנצנישט, נאר טאנצן און זיך פרייען מיט'ן גאנצן כח.

רבי נתן שמועסט אויס באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד') אז יעדער מענטש וואס האט נאר א טראפ שכל, אפילו א גוי, אויב וועט ער גוט אריינטראכטן ווער ער זען אז ס'איז באמת נישטא מיט וואס צו זיין פרייליך אויף די וועלט. די וועלט איז פול מיט אזויפיל צרות און יסורים, יעדער מענטש אן אויסנאם מוטשעט זיך אויף די וועלט מיט אזויפיל שוועריקייטן וואס פראבלעמען, א ס'איז אמת'דיג נישטא מיט וואס צו זיין פרייליך. אפילו ווען מען האט שוין יא א גוטן טאג, ווען עס גייט שוין יא עפעס גוט פאר א מענטש, איז עס געווענליך אויך אויסגעמישט מיט פילע שוועריקייטן און צרות.

די איינציגסטע זאך וואס קען פרייליך מאכן א מענטש אויף דער וועלט, איז נאר אמונה. ווען א איד גלייבט און ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס אז ס'איז נישט גוט, איז באמת נאר פאר זיין טובה, און ער ווייסט אז ער בלייבט נישט אויף די וועלט פאר

<<<<<

אייביג, איין טאג וועט ער אוועקגיין פון די וועלט און דאן וועט זיך אנהויבן זיין ריכטיגע לעבן, דעמאלט וועט ער האבן מנוחה, דעמאלט וועט ער באקומען שכל אויף יעדע קליינע גוטע זאך וואס ער האט אריינגעכאפט צו טון אויף די וועלט, אויף יעדע מצוה וואס ער האט מקיים געווען אויף די וועלט, אויף יעדע מאל וואס ער האט זיך צוריק געהאלטן פון אן עבירה, און אויף יעדע מאל וואס ער האט זיך אנגעשטרענגט צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן; גאר אזא מענטש קען אמת'דיג זיין פרייליך.

איינער וואס האט נישט קיין אמונה, ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער פירט אים אויף טריט און שריט און יעדע זאך וואס ער גייט דורך איז מיט א פונקטליכער חשבון, ער גלייבט נישט אז ס'איז דא נאך א וועלט וואס דארט באקומט מען שכל אויף די גוטע מעשים וואס מען האט געטון אויף די וועלט, אזא מענטש האט באמת נישט מיט וואס זיך צו פרייען אויף די וועלט, ער בראט זיך און ער פרגעלט זיך אין צרות און אין יסורים, און ער האט נישט מיט וואס זיך צו טרייסן.

דערפאר זאגן מיר ביי די הקפות דעם קאפיטל כ"ט אין תהלים, וואס דאס איז מסוגל אוועקצוטרייבן פונעם מענטש די רוח שטות, די שלעכטע מחשבות וואס האבן זיך אריינגעכאפט אין זיין מח, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות קל"ה, סימן ר) "השבעה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה". ווייל די איינציגסטע וועג צו ווערן אמת'דיג פרייליך איז נאר דורך'ן אוועקטרייבן פון זיך די שלעכטע מחשבות פון כפירה וואס כאפן זיך אריין אינעם מענטש'ס מח. ווי לאנג די רוח שטות געפונט זיך אין אים, ער האט נישט א קלארע און ריינע אמונה אינעם אייבערשטן, וועט ער קיינמאל נישט קענען זיין פרייליך. אויך דער שם מ"ב, וואס דאס איז דער "אגף בפה", האט אויך די סגולה אוועקצוטרייבן פונעם מענטש אלע שלעכטע מיצות וואס ווילן אריינברענגען אינעם מענטש כפירות און אפיקורסות רחמנא ליצלן און אים אוועקשלעפן פונעם אייבערשטן, און אזוי אים דערביטערן דאס לעבן.

פון צוגעלייגט צו אויפגעלייגט

וועט א מענטש פרגען, "איך ווייס טאקע אז גאר מיט אמונה קען איך האבן א גוט לעבן אויף די וועלט, וואס זאל איך אבער טון אז איך האב געבען פארלוירן מיין אמונה? איך האב זיך אנגעלייגט מיט שלעכטע זאכן, איך האב זיך אנגעהערט מיט כפירה'דיגע זאכן, און איך שפיר מער נישט דעם אייבערשטן, איך שפיר זיך אזוי ווייט פון די הייליגע אמונה, וואס זאל איך יעצט טון?" אויף דעם האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף אונז און אונז געשיקט דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער האט דעם פח אונז אויסצוהיילן און אונז אויסשולעפן פון די בלאטיגע זומפן אין וואס מיר זענען אריינגעפאלן.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה י"א) אז ס'איז געווען א בת מלך וואס אן אכזריות'דיגער קעניג איז איר נאכגעלאפן און איר געוואלט הרגענען, זי איז אנטלאפן צו א פעסטונג פון וואסער, און דער קעניג האט איר נאכגעשאסן מיט צען ערליי פילן, וואס איז געווען באשמוסט מיט צען ערליי סם, און אזוי איז זי אריינגעלאפן אינעם פעסטונג און דארט געפאלן חלשות, און דער רבי האט אויסגעפירט, "און איך הייל זי".

די בת מלך איז יעדער איד, וואס איז באלבט ביים אייבערשטן ווי אן איינציג קינד, און דער שלעכטער רשעות'דיגער קעניג איז דער יצר הרע, ער איז דאך אזא רשע מרושע, ער וויל נאר הרגענען דעם איד, ער וויל נאר אים דערביטערן דאס לעבן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט. דער יצר הרע שיסט אריין אינעם איד די פילן וואס זענען באשמוסט מיט סם פון כפירות און אפיקורסות, ער ברענגט אריין אינעם מח פונעם מענטש מחשבות פון כפירה, ער וויל אים גאר אוועקריסן פון זיין אמונה, ער זאל אפלאזן דעם אייבערשטן, ווייל ווי גאר די אמונה ווערט שוואך ביי א איד איז ער שוין א פארטיגער, ער פארלירט זיין מוט, ער פארלירט זיין לעבן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט, און דער איד ווייסט שוין נישט ווי זיך אהינצוטון.

דערפאר האבן מיר דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער איז אונזער דאקטער, ער קען אונז אויסהיילן. ווען מיר זאלן אוועקווארפן אונזער שכל און נעמען די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן, וועט ער ארויסנעמען פון אונז די גיפטיגע סם וואס דער יצר הרע האט אריינגעשאסן אין אונז, מיר וועלן זיך קענען שטארקן אין אמונה, און מיר וועלן קענען הנאה פון אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

איך לויף צום רבי'ן

אנשי שלומינו פירן זיך אז ווען מ'טאגט מיט די ספר תורה אין האנט אום שמחת תורה, שווערט מען אז גלייך ווען מ'וועט אוועקגיין פון די וועלט, זאל מען גיין צום הייליגן רבי'ן פאר א תיקון. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט געהאלטן ביים אוועקגיין פון די וועלט אז ער זאל שווערן בקביעות חפץ און גלייך נאך זיין פטירה זאל ער קומען צום רבי'ן ער זאל אים מתקן זיין (עיינו ספר פועלת הצדיק, סימן תמ"ה).

דער אמת איז אבער אז אויב דער פח פון שמחת תורה מיט די ספר תורה אין האנט איז אזוי גרויס אז מ'קען דאן פועל'ן צו קומען צום רבי'ן נאך'ן שטארבן, איז דאך זיכער אז מ'קען דעמאלט פועל'ן אז נאך דא אויף די וועלט ביים לעבן זאל מען זוכה זיין קומען צום הייליגן רבי'ן, דאס מיינט אז מען זאל זוכה זיין צו לערנען די ספרים פון הייליגן רבי'ן און צו פאלגן זיינע עצות און לימודים, און אזוי וועט מען נאך דא אויף די וועלט קענען באקומען דעם ריכטיגן תיקון, און האבן א גליקליכע און געשמאקע לעבן.

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קנא)

אין קורצן פון פריער: עס איז גרויס די שמחה ביי אנשי שלומינו, צו די געבורט פון א אינגל ביים הייליגן רבי'ן תקמא

ביים וואנקנאכט, די נאכט פאר'ן ברית, איז דער רבי געזעסן מיט אנשי שלומינו, און גערעדט אסאך מיט זיי איבער זיין גרויסקייט, און איבער די זיינע געוואלדיגע מדרגות. אינמיטן די שמועס האט דער רבי זיך אויסגערודקט אז עס איז שווער אריינצונעמען אין הארץ די אלע זאכן וואס ער רעדט איבער זיין גרויסקייט, און מען קען בכלל נישט רעדן דערפון, ווייל אנדערע זאגן דאך אויף די זעלבע סארט לשונות, דאס מויל לאזט זיך דאך רעדן; וואס דו וועסט זאגן, קען דער צווייטער אויך זאגן די זעלבע זאכן, אבער יעדער קען שפירן אין הארץ און פארשטיין וואו עס איז ליגט די אמת'ע נקודה, וואו דער אמת שטייט אין.

תקמא

דער רבי האט דעמאלט איבערגעזאגט פאר אנשי שלומינו וואס די וועלט פלעגט שמועסן אויף אים, "עס איז נישט קיין מיטל'וועג", דאס הייסט אז אויב איז דער רבי אן אמת'ער צדיק, איז ער גאר א געוואלדיגער חידוש נפלא, וואס א מענטשליכער מח קען גארנישט משיג זיין, אבער אויב חס ושלום פארקערט וכו'. אזוי פלעגט די וועלט דעמאלט שמועסן איבער דעם הייליגן רבי'ן.

דער רבי האט מרמז געווען, אז דער אמת איז טאקע אזוי ווי זיי זאגן, עס איז טאקע נישטא קיין מיטל'וועג, עס איז איינס פון די צוויי עקן, ובהרף פתיים (דברים ל, י"ט), דער וואס קלויבט אויס דעם ריכטיגן וועג אין לעבן, האט געטראפן דעם אמת.

תקמא

דערנאך האט דער רבי געמאכט דעם ברית פאר'ן קינד, דער רבי אליין איז געווען דער סנדק און האט אויך געמאכט די חיתום, און מיט די מצוה פון פריעה האט ער מכבד געווען רבי נתן, און מען האט א נאמען געגעבן פאר'ן קינד "שלמה אפרים".

דאס גרויסקייט פון דעם קינד קען מען גארנישט משיג זיין און איבערזאגן, אביסל איז מרומז איבער דעם אין ליקוטי מוהר"ן, (חלק א, סימן ט"ו) וואו דער רבי רעדט פון די צוויי משיחין, משיח בן דוד און משיח בן יוסף, וואס נאך זיי האט ער באקומען דעם נאמען, "שלמה בן דוד, און אפרים בן יוסף. עס ליגט אין דעם גאר באהאלטענע סודות וואס קען נישט געדרוקט ווערן].

דער רבי האט געמאכט א סעודה, און עס איז גאר פרייליך געווען דארט.

אנשי שלומינו זענען געבליבן ביים הייליגן רבי'ן ביז שלישי למילה, ווען דער רבי האט נאכאמאל געמאכט א סעודה, און די גאנצע צייט האט דער רבי אסאך גערעדט, ער האט מגלה געווען גאר וואונדערליכע זאכן, און געשמועסט גאר שיינע און טייערע שמועסן אין עבודת ה' יתברך.

תקמא

ביים שלישי למילה האט דער רבי אסאך גערעדט פון די גרויסקייט פון תפלה והתבודדות, ארויסצוגיין אין פעלד זיך מתבודד זיין צווישן די גראן, דער רבי האט זיך אויסגערודקט, "עס איז זייער גוט, צו זיין פרום צווישן זיי". דער רבי האט געשמועסט דעמאלט אז אין די ווינטער שטארבן אפ אלע גרא און געוואוקסן, זייער פח ווערט אויס, און זיי ווערן ווי אפגעשטארבן אינגאנצן, און דערנאך ווען עס קומט זומער וועקן זיי זיך צוריק אויף, זיי לעבן אויף; און דעמאלט איז זייער גוט ווען מען גייט ארויס צווישן זיי "לשוח בשדה" (בראשית כ"ד, ס"א) "שיחה זו תפלה" (ברכות כ"ג), צו שמועסן מיט'ן אייבערשטן, מתפלל זיין צום אייבערשטן, בעגען און האפן צום אייבערשטן; צווישן די גרא. אלע געוואוקסן און גראזן אויפ'ן פעלד בעגען און ווערן נככל אין די תפלות און שמועסן וואס דער איד רעדט דארט מיט'ן אייבערשטן.

[דער רבי האט אסאך גערעדט איבער דעם ענין, אבער מען האט עס נישט גלייך פארשריבן, און דעריבער איז דאס רוב פארגעסן געווארן. דאס ביסל וואס מען האט געדענקט און אראפגעשריבן איז געדרוקט אין ליקוטי מוהר"ן (חלק ב, סימן י"א)].

תקמא

דער רבי האט אויך גערעדט דעמאלט אסאך פון די גרויסקייט פון זאגן תהלים. דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז די גרויסקייט פון זאגן קאפיטלעך תהלים איז ווייל עס איז אזוי ווי דוד המלך עליו השלום האט <<<<<<

עס אליין געזאגט, ניד המלך האט דאך געזאגט דעם תהלים מית רוח הקודש, די רוח הקודש ליגט אין די ווערטער, און ווען א איד זאגט די ווערטער וועקט ער מיט דעם אויף די רוח הקודש וואס ליגט דארט באהאלטן, אזוי ווייט אז עס איז ממש ווי ניד המלך עלי השלום זאגט עס אליין.

און דאס איז ווייך מסוגל אויסצוהיילן א קראנקן, אז ער זאל זיך פארלאזן נאר אויפן אייבערשטן, ער זאל האבן א פולקאמע בטחון אז דורך די קאפיטלעך תהלים וועט דער אייבערשטער אים העלפן.

בטחון איז אזוי ווי א שטעקן. אזוי ווי א מענטש ליינט זיך אן אויף א שטעקן, אזוי קען זיך א מענטש אנלייגען אויף בטחון, ער פארזיכערט זיך אינעם אייבערשטן אז ער וועט אים זיכער העלפן, ווי ניד המלך זאגט (תהלים י"ח, י"ט) "יהי ה' למשען לי", און דורך דעם ווערט דער חולה אויסגעהיילט, ווי דער פסוק זאגט (שמות כ"א, י"ט) "אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו, נקמה".

דאס איז אויף די בחינה וואס דער פסוק זאגט (ישעיה י"א, א) "קוצא חטר מגוע לשי", וואס דאס גייט ארויף אויף משיח וואס איז ניד, א בחינה פון (א"ת ד, כ) "רוח אפינו משיח ה'".

דאס איז פשט וואס חז"ל זאגן (פסחים ס"ח) אז די צדיקים וועלן מחיה מתים זיין מיט א שטעקן, ווי דער פסוק זאגט (תהלים ח"ד, ד) "קראש משענתו בידו", א בחינה פון (מלכים ב' ד, ל"א) "ויקשם את המשענת על פני הנער" גוי'.

עס איז געווען א גאנצע אריכות אין דעם, מען האט עס אבער נישט אפגעשריבן געהעריג בשלמות, רוב פון די שמועס פעלט, נאר וואס רבי נתן האט דעמאלט אויפגעכאפט האט ער גלייך אפגעשריבן.]

תקמו

דערנאך זענען די אנשי שלומינו אהיימגעפארן יעדער צו זיך אהיים, און אויך רבי נתן איז אהיימגעגאנגען צו זיין שטאט נעמירוב.

פארזעצונג קומט א"ה גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

בנשיאות ראש הויביה שליט"א
27 Skillman St.

זמוני תפלה

הושענא רבה

לייענען משנה תורה.....10:00
שחרית.....8:30

שמיני עצרת

שחרית.....10:00
מנחה.....6:30

געזעגענען פון די סוכה

שמחת תורה

שחרית.....9:00
מנחה.....6:15

נעילת החג

א פרייליכן יום טוב - הגבאים

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נתן לעווי הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מ'מישט אריבער צו א נייעם בלעטל

דער רבי זאגט (שיחות הר"ו, סימן כ"ו) אז ביי די וועלט איז שפחה א פראבלעם, מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי פארגעסן זאכן און זיי האבן צער פון דעם. אבער - האט דער רבי געזאגט - ביי מיר האט שפחה א גרויסע מעלה, ווען נישט דעם וואס א מענטש פארגעסט, וואלט ער קיינמאל נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער וואלט אלעמאל געדענקט אלע זיינע שוועריקייטן וואס זענען אויף אים אריבער, און דאס וואלט אים זייער געשטערט אין לעבן, אזוי ווי אבער א מענטש פארגעסט, קען ער אלעמאל אנהויבן פון ניי, ער קען פארגעסן אלעס וואס ער האט געטון ביז יעצט, און אייביג אנהויבן פון פריש.

ספעציעל ווען עס קומט צו לערנען תורה, און א איד קען האבן חילושית הדעת אז ער פארגעסט אלעס וואס ער לערנט, ברענגט דער רבי דעם מדרש (נחמיה נ"ח, י"ט) א משל צו איינעם וואס האט געדונגען ארבייטער אז זיי זאלן אים אפלין פסטער, די פסטער זענען אבער געווען געלעכערט און וואס מ'האט אריינגעזאגן דארט איז גלייך ארויסגעריינען, האבן די נארישע ארבייטער געטראכט צו זיך אז אויב גיט זיך סי ווי אויס אלעס וואס מ'לייגט דארט אריין, איז דאך א שאד אויף די ארבעט; וויידער די קלוגע ארבייטער האבן געזאגט, "וואס גייט אונדז דען אן אז ס'גיט זיך אויס? מיר פאקומען דאך באצאלט אויף יעדן טאג וואס מיר ארבעטן, מיר וועלן פאקומען אונזער שכר אפילו ווען עס בלייבט גארנישט אינעם פאס. די זעלבע איז מיט די הייליגע תורה, אפילו ווען א מענטש פארגעסט אלעס וואס ער לערנט, וועט ער אבער פאקומען אסאך שכר פונעם אייבערשטן אויף יעדע ווארט תורה וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען אויף די וועלט. דער אייבערשטער האט ספעציעל אזוי געמאכט אז מ'זאל פארגעסן דאס לערנען, כדי מ'זאל אלץ האבן א פרישע חשק און געשמאק אין די הייליגע תורה (קבלת רביה א, ל"ח).

דערפאר איז יעצט די צייט צו פארגעסן אלעס וואס מ'האט געטון ביז יעצט, און אנהויבן יעצט מיט א פרישקייט צו לערנען די הייליגע תורה. די תורה ענדיגט זיך מיט די ווערטער (דברים ל"ד, י"ב) "לעיני כל ישראל", זאגט אויף רש"י אז משה רבינו האט צעבראכן די לוחות, וואס דאס האט געמאכט אז מ'זאל פארגעסן דאס לערנען (עין ברכות ג'). און גלייך הויבט מען נאכאמאל פון אנהויב צו לערנען בראשית. דורך דורך דעם וואס א איד פארגעסט אלעס וואס איז געווען ביז יעצט, האט ער די כח אנהויבן נאכאמאל פון פריש. א איד דארף שטענדיג מאכן א נייע התחלה, פארגעסן אלעס וואס ער איז דורך ביז יעצט און אנהויבן נאכאמאל מיט א פרישקייט, אזוי ווי ער וואלט יעצט געבוירן געווארן, און ער הויבט יעצט אן צום ערשטן מאל דינען דעם אייבערשטן.

מען פירט זיך אום שמחת תורה אז ווען מען הויבט אויף די ספר תורה ביי הגבחה הויבט מען עס אויף די פארגעקטע זייט, דער וואס הויבט אויף די ספר תורה זעט נאר די ליידיגע זייט פון די פארמעט. דאס קומט לערנען דעם מענטש אז אפילו ער האט שוין יעצט געענדיגט די תורה, ער האט שוין אלעס געלערנט, זאל ער נישט זאגן אז ער דארף שוין מער נישט לערנען, נאר מ'ווייזט אים א ליידיגע פארמעט אז ער האט נאך אפילו נישט אנגעהויבן צו לערנען, ער דארף יעצט נאכאמאל אנהויבן מיט א פרישקייט. אפילו א מענטש זעט זיך ווי א ליידיג שטיקל פארמעט, ער האט ממש גארנישט קיין תורה אין זיך, קען ער אויך אנהויבן פון יעצט, אזוי ווי א קליין קינד וואס איז יעצט געבוירן געווארן און הויבט יעצט אן זיין לעבן מיט גאר א נייעם געשמאקן חשק. מ'דרייט זיך ארום מיט די הייליגע תורה ארום די בימה איינמאל און נאכאמאל. מיר האלטן יעצט ביים סוף פון די הייליגע טעג, מיר האבן אפגעראכטן א ראש השנה, מיר האבן געפאסט און געדאווענט אום יום כיפור, מיר זענען געזיץ אין די סוכה און געשאקלט די מינים, יעדער איד איז זיכער געווארן גענוטער צום אייבערשטן אין די טעג, יעדער איד האט זיך זיכער פארגענומען גוטע זאכן במשך די טעג אז ער וויל שוין אפלאזן זיינע שלעכטע מעשים און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד; דער פראבלעם איז נאר אז ס'גייט נישט אריין אונזער מח אז מיר קענען דאס באווייזן און אויספירן, מיר שפירן אז מיר זענען אזוי שטארק צוגעבינדען צו אונזערע שלעכטע זאכן, און מיר קענען נישט באגרייפן ווי אזוי מיר קענען זיך ארויסדערנען דערפון.

דערפאר טאנצט מען ארום און ארום די בימה, דאס ווייזט אויף די אלע גוטע זאכן וואס דרייען זיך ארום אונזער מח און עס גייט נישט אריין איבערווייניג, אז מיר זאלן אנהויבן ארבעטן אויף דעם אז מיר זאלן דאס יא גוט ארייננעמען אין קאפ, מיר זאלן אנהויבן פארשטיין אז מיר קענען אויף מצליח זיין. מיט א שטארקע ווילן און חשק קען יעדער איד אנקומען צו די גרעסטע זאכן, יעדער איד - נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט נאר אויס און ווי אזוי ער פירט זיך אויף - קען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, ער דארף נאר עפענען זיין מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפארא, דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפן הארץ, און פון די אנדערע זייט דארף ער אנהויבן צו לערנען די הייליגע תורה יעדן טאג, דאס וואשט אפ דעם מענטש פון אלע שמוץ, און דאס דערנענטערט אים צום אייבערשטן, און יעדער איד קען זוכה זיין צו דעם אויף א גרינגע וועג.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סדייס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

טעגליכע עצות און חיזוק

הויבט אן דעם טאג מיט א צוויי דריי מינוט עצות און חיזוק פון הייליגן רבי'ן, דער טאג וועט האבן גאר אן אנדערן געשמאק **< קול ברסלב >** **212-444-9191** 1, 1, 1

קוואל פון חיזוק (כרויען) - שיעורים; מעשיות פון תמלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תמלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com